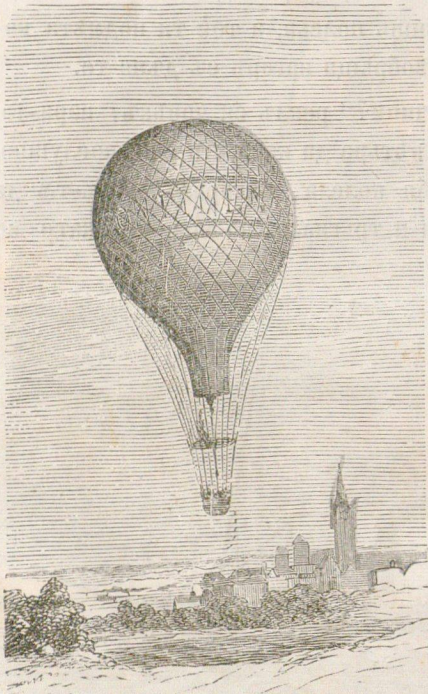

дымъ излиза изъ коминя, и съ пѣрѣ-тѣ върви, и възъ-течение и срѣщо вѣтеръ, — какъ-то ще.

Какъ ползѣ докарвашъ пароплуви-ши?

Какъ хвърчатъ люде-то по въздуха.

Като велъ да ходи човѣкъ слободно и по сухо-

и по водѣ; хванѣлъ да завижда на птици-ты небесны. Крыла не далъ Господъ човѣку, а нѣма отдѣ да ги земе; пакъ добръ щяше да е да се хвърка по въздуха: тамъ не трѣбванито пакъ да се прави, нито желѣза да се постилать — насякадѣ пакъ широкъ. Велъ човѣкъ да се учи и да мысли: из-

мыслилъ въздушенъ валякъ, окачилъ на валяка малко черниче и подхвъркнѣлъ надъ висогы-ты планины,